

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Strasbourg, 27. marraskuuta 2019
(OR. en)**

**2018/0090 (COD)
LEX 1981**

**PE-CONS 83/1/19
REV 1**

**CONSOM 162
MI 405
ENT 130
JUSTCIV 118
DENLEG 57
CODEC 1033**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
NEUVOSTON DIREKTIIVIN 93/13/ETY JA EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVIEN 98/6/EY, 2005/29/EY SEKÄ 2011/83/EU MUUTTAMISESTA
UNIONIN KULUTTAJANSUOJASÄÄNTÖJEN TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONNAN
PARANTAMISEN JA NYKYAIKAISTAMISEN OSALTA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2019/...,**

annettu 27 päivänä marraskuuta 2019,

**neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivien 98/6/EY, 2005/29/EY sekä 2011/83/EU muuttamisesta
unionin kuluttajansuojasääntöjen täytäntöönpanon valvonnan
parantamisen ja nykyaikaistamisen osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 440, 6.12.2018, s. 66.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. marraskuuta 2019.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT', 169 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa SEUT 114 artiklan nojalla. Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 38 artiklan mukaan unionin politiikoissa varmistetaan korkeatasoinen kuluttajansuoja.
- (2) Kuluttajansuojalainsäädäntöä olisi sovellettava tehokkaasti kaikkialla unionissa. Komission vuosina 2016 ja 2017 osana sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaa ohjelmaa (REFIT) toteuttama kattava kuluttajansuoja- ja markkinointidirektiivejä koskeva toimivuustarkastus kuitenkin osoitti, että unionin kuluttajansuojalainsäädännön tehokkuus vaarantuu sekä elinkeinonharjoittajien että kuluttajien tiedonpuutteen vuoksi ja että olemassa olevia oikeussuojakeinoja voitaisiin hyödyntää nykyistä useammin.

- (3) Unioni on jo toteuttanut eräitä toimenpiteitä, joilla lisätään kuluttajien, elinkeinonharjoittajien ja oikeusalan ammattilaisten tietoisuutta kuluttajan oikeuksista ja joilla parannetaan kuluttajan oikeuksien täytäntöönpanon valvontaa ja kuluttajien oikeussuojakeinoja. Kansallisessa lainsäädännössä on kuitenkin edelleen sääntelyaukkoja, sillä tosiasiallisesti tehokkaita ja oikeasuhteisia seuraamuksia unionin sisäisten rikkomusten ehkäisemiseksi ja niistä rankaisemiseksi ei ole, yksilölliset oikeussuojakeinot ovat riittämättömiä kuluttajan kärsittyä vahinkoa niiden kansallisten säännösten rikkomisesta, joilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY¹ on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY² mukaisessa kieltokannemenettelyssä on puutteita. Kieltokannemenettelyä olisi tarkistettava erillisellä säädöksellä, jolla muutetaan direktiiviä 2009/22/EY ja korvataan se.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista (EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30).

- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveihin 98/6/EY¹, 2005/29/EY ja 2011/83/EU² sisältyy vaatimuksia, joiden mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita sovelletaan niiden kansallisten säädösten rikkomiseen, joilla nämä direktiivit on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394³ 21 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat täytäntöönpanotoimia, kuten määräävät seuraamuksia, tuloksellisesti, tehokkaasti ja koordinoitusti laajalle levinneiden rikkomusten tai laajalle levinneiden rikkomusten, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/6/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisesta (EYVL L 80, 18.3.1998, s. 27).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

- (5) Nykyiset seuraamuksia koskevat kansalliset säännöt vaihtelevat merkittävästi unionissa. Kaikki jäsenvaltiot eivät etenkaan varmista, että sääntöjen rikkomisesta vastuussa oleville elinkeinonharjoittajille voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sakkoja laajalle levinneistä rikkomuksista tai laajalle levinneistä rikkomuksista, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus. Tämän vuoksi olisi parannettava direktiiveissä 98/6/EY, 2005/29/EY ja 2011/83/EU voimassa olevia seuraamuksia koskevia sääntöjä ja otettava samalla neuvoston direktiivillä 93/13/ETY¹ käyttöön seuraamuksia koskevia uusia sääntöjä.
- (6) Olisi edelleenkin oltava jäsenvaltioiden asiana valita määrättävien seuraamusten laji ja säätää kansallisessa lainsäädännössään menettelyistä seuraamusten määräämiseksi tällä direktiivillä muutettavien direktiivien 93/13/ETY, 98/6/EY, 2005/29/EY ja 2011/83/EU rikkomisesta.

¹ Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).

- (7) Jotta helpotettaisiin seuraamusten yhdenmukaisempaa soveltamista, erityisesti asetuksessa (EU) 2017/2394 määritellyissä unionin sisäisissä rikkomuksissa, laajalle levinneissä rikkomuksissa ja laajalle levinneissä rikkomuksissa, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, direktiiveihin 93/13/ETY, 98/6/EY, 2005/29/EY ja 2011/83/EU olisi sisällytettävä yhteiset ei-tyhjentävät ja ohjeelliset perusteet seuraamusten soveltamiseksi. Näihin perusteisiin olisi sisällytettävä esimerkiksi rikkomuksen luonne, vakavuus, laajuus ja kesto sekä elinkeinonharjoittajan kuluttajille tarjoamat oikeussuojakeinot aiheutuneesta vahingosta. Saman tekijän toistuvasti toteuttamat rikkomiset ovat osoitus taipumuksesta syyllistyä kyseisen kaltaiseen rikkomiseen ja sen vuoksi merkittävä osoitus toiminnan vakavuudesta ja siten tarpeesta korottaa seuraamuksen tasoa tehokkaan ennalta ehkäisevän vaikutuksen saavuttamiseksi. Rikkomuksen vuoksi saadut taloudelliset edut tai vältetyt tappiot olisi otettava huomioon, jos asiaa koskevat tiedot ovat saatavilla. Myös muut tapauksen olosuhteisiin sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät voidaan ottaa huomioon.
- (8) Nämä seuraamusten soveltamista koskevat yhteiset ei-tyhjentävät ja ohjeelliset perusteet eivät välttämättä ole merkityksellisiä päätettäessä jokaisen rikkomuksen seuraamuksista, erityisesti kun kyse on muista kuin vakavista rikkomuksista. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon myös muut seuraamusten määräämiseen sovellettavat yleiset oikeusperiaatteet, kuten kaksoisrangaistavuuden kiellon periaate.

- (9) Koordinoituun toimeen osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) 2017/2394 21 artiklan mukaisesti toteutettava oikeudenkäyttöalueellaan kaikki tarpeelliset täytäntöönpanotoimet laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa vastaan kyseisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Tarvittaessa niiden on määrättävä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja, laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle. Täytäntöönpanotoimet on toteutettava tuloksellisesti, tehokkaasti ja koordinoitusti laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä toteuttamaan täytäntöönpanotoimia samanaikaisesti niissä jäsenvaltioissa, joita kyseinen rikkomus koskee.
- (10) Jotta voitaisiin varmistaa, että jäsenvaltioiden viranomaiset voivat määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia asetuksen (EU) 2017/2394 mukaisten koordinoitujen tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien kohteena olevista laajalle levinneistä rikkomuksista ja laajalle levinneistä rikkomuksista, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, olisi otettava käyttöön sakkoja tällaisista rikkomuksista määrättävien seuraamusten yhtenä osana. Sakkojen ennalta ehkäisevän vaikutuksen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi kansallisessa lainsäädännössään asetettava tällaisista rikkomuksista määrättävä enimmäissakko tasolle, joka on vähintään neljä prosenttia elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta kyseisessä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Elinkeinoharjoittaja voi tietyissä tapauksissa olla myös yritysryhmä.

- (11) Kuten asetuksen (EU) 2017/2394 9 ja 10 artiklassa säädetään, seuraamuksia määrättäessä olisi otettava tarvittaessa asianmukaisesti huomioon kyseisen rikkomuksen luonne, vakavuus ja kesto. Seuraamusten määräämisen olisi oltava oikeasuhteista ja unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön, myös asiaankuuluvien menettelytakeiden, ja perusoikeuskirjan periaatteiden mukaista. Määrättyjen seuraamusten olisi myös vastattava kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä koskevan rikkomuksen luonnetta ja sellaisesta rikkomuksesta aiheutuvaa todellista tai mahdollista vahinkoa. Seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksia käyttäisivät joko toimivaltaiset viranomaiset suoraan oman toimivaltansa nojalla, tai niitä käytettäisiin tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten tai muiden viranomaisten avustuksella tai soveltuvin osin nimettyjen elinten ohjeistamisen kautta taikka tekemällä hakemus tarvittavan päätöksen antamisen osalta toimivaltaiselle tuomioistuimelle, tarvittaessa myös muutoksenhaun kautta, jos tarvittavaa päätöstä koskeva hakemus ei ole menestynyt.
- (12) Kun asetuksen (EU) 2017/2394 mukaisen koordinoitun toimen tuloksena yksittäinen kyseisessä asetuksessa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen määrää sakon laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle, sen olisi voitava määrätä sakko, joka on vähintään neljä prosenttia elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta kaikissa jäsenvaltioissa, joita koordinoitu täytäntöönpanotoimi koskee.

- (13) Jäsenvaltioita ei saisi estää pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön kansallisessa lainsäädännössään korkeampia liikevaihtoon perustuvia enimmäissakkoja, kun kyseessä on laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava määrätä tällaisia sakkoja elinkeinonharjoittajan maailmanlaajuisen liikevaihdon perusteella tai ulottaa sakkoja koskevat säännöt koskemaan asetuksen (EU) 2017/2394 21 artiklan yhteydessä muita rikkomuksia, jotka eivät kuulu tämän direktiivin säännösten soveltamisalaan. Vaatimusta sakon asettamisesta tasolle, joka on vähintään neljä prosenttia elinkeinonharjoittajan vuosittaisesta liikevaihdosta, ei pitäisi soveltaa jäsenvaltioiden muihin sääntöihin, jotka koskevat uhkasakkojen, kuten päiväsakkojen, määräämistä päätöksen, määräyksen, välitoimen, elinkeinonharjoittajan sitoumuksen tai muun toimenpiteen, jonka tavoitteena on rikkomisen lopettaminen, noudattamisen laiminlyönnin vuoksi.

- (14) Direktiiviin 93/13/ETY olisi sen ennalta ehkäisevän vaikutuksen tehostamiseksi sisällytettävä seuraamuksia koskevia sääntöjä. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää hallinnollisesta tai tuomioistuinmenettelystä seuraamusten määräämiseksi kyseisen direktiivin rikkomisesta. Hallintoviranomaiset tai kansalliset tuomioistuimet voisivat määrätä seuraamuksia etenkin todetessaan sopimusehtojen kohtuuttomuuden, myös hallintoviranomaisen vireille paneman oikeudenkäynnin perusteella. Hallintoviranomaiset tai kansalliset tuomioistuimet voisivat määrätä seuraamuksia myös silloin kun myyjä tai toimittaja käyttää sopimusehtoja, jotka määrittellään kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti kohtuuttomiksi kaikissa olosuhteissa, tai kun myyjä tai toimittaja käyttää sopimusehtoja, jotka on todettu kohtuuttomiksi lainvoimaisella, sitovalla päätöksellä. Jäsenvaltiot voisivat päättää, että myös hallintoviranomaisilla on oikeus todeta sopimusehtojen kohtuuttomuus. Hallintoviranomaiset tai kansalliset tuomioistuimet voisivat lisäksi määrätä seuraamuksen samalla päätöksellä, jolla sopimusehtojen kohtuuttomuus on todettu. Jäsenvaltiot voisivat niin ikään säätää asianmukaisista mekanismeista yksilöllisiä oikeussuojakeinoja ja seuraamuksia koskevien kansallisen tason toimien koordinoitua varten.
- (15) Kun jäsenvaltiot päättävät, mihin sakoista saadut tulot kohdennetaan, niiden olisi harkittava kuluttajien yleisen edun ja muiden suojattujen yleisten etujen suojan parantamista.

- (16) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sopimattomien kaupallisten menettelyjen vuoksi vahinkoa kärsineiden kuluttajien saatavilla on oikeussuojakeinoja, joilla kaikki kyseisten sopimattomien menettelyjen vaikutukset voidaan poistaa. Yksilöllisiä oikeussuojakeinoja koskeva selkeä kehys helpottaisi yksityisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Kuluttajalla olisi oltava mahdollisuus vahingonkorvaukseen ja tarvittaessa hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen oikeasuhteisella ja tehokkaalla tavalla. Jäsenvaltioita ei saisi estää pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön muita oikeussuojakeinoja, joita ovat esimerkiksi korjaus tai vaihtaminen, sopimattomien kaupallisten menettelyjen vuoksi vahinkoa kärsineitä kuluttajia varten, jotta voidaan varmistaa näiden menettelyjen vaikutusten poistaminen kokonaan. Jäsenvaltioita ei saisi estää määrittämästä kuluttajien oikeussuojakeinojen soveltamista ja vaikutuksia koskevia edellytyksiä. Oikeussuojakeinoja sovellettaessa voitaisiin tarvittaessa ottaa huomioon sopimattoman kaupallisen menettelyn vakavuus ja luonne, kuluttajalle aiheutunut vahinko ja muut asiaan liittyvät olosuhteet, kuten elinkeinonharjoittajan väärinkäytöksen tai sopimuksen rikkominen.
- (17) Kuluttajansuoja- ja markkinointilainsäädäntöä koskevassa toimivuustarkastuksessa ja samaan aikaan toteutetussa direktiivin 2011/83/EU arvioinnissa havaittiin myös aloja, joilla voimassa olevia unionin kuluttajansuojasääntöjä olisi nykyaikaistettava. Digitaalisten välineiden jatkuvan kehityksen huomioon ottaen unionin kuluttajansuojalainsäädäntöä on tarpeen mukauttaa.
- (18) Sillä, että verkossa toimivien hakutoimintojen tarjoajat asettavat kaupallisia tarjouksia järjestyksessä tai sijoituksessa korkeammalle verkossa tehtyjen hakujen hakutuloksissa, on merkittävä vaikutus kuluttajiin.

- (19) Järjestyksellä tarkoitetaan elinkeinonharjoittajien tarjousten suhteellista sijoitusta taikka verkossa toimivien hakutoimintojen tarjoajien esittämille, järjestämille tai tiedoksi antamille hakutuloksille annettua merkitystä, myös kun se on saatu käyttämällä algoritmisia yhdistely-, luokitus- tai arvostelumekanismia, visuaalisia korostuksia tai muita tärkeysjärjestyksen määrittämismenetelmiä taikka niiden yhdistelmiä.
- (20) Direktiivin 2005/29/EY liite I olisi tätä varten muutettava, jotta selvennetään, että olisi kiellettävä menettely, jossa elinkeinonharjoittaja antaa kuluttajalle tietoa kuluttajan verkossa tekemään hakukyselyyn annettavien hakutulosten muodossa ilmoittamatta selvästi mahdollisesta maksetusta mainonnasta tai maksusta, jonka nimenomaisena tarkoituksena on tuotteiden asettaminen järjestyksessä korkeammalle hakutuloksissa. Kun elinkeinonharjoittaja on suoraan tai välillisesti maksanut verkossa toimivan hakutoiminnon tarjoajalle tuotteen asettamisesta järjestyksessä korkeammalle hakutuloksissa, verkossa toimivan hakutoiminnon tarjoajan olisi ilmoitettava tästä seikasta kuluttajille tiiviillä, helposti saatavilla olevalla ja ymmärrettävällä tavalla. Välillinen maksu voitaisiin suorittaa siten, että elinkeinonharjoittaja hyväksyy verkossa toimivan hakutoiminnon tarjoajaa kohtaan kaikki lisävelvoitteet, joiden nimenomaisena seurauksena sen asema järjestyksessä paranee. Välillinen maksu voisi muodostua suuremmasta liiketoimikohtaisesta toimituspalkkiosta tai erilaisista korvausjärjestelmistä, jotka nimenomaisesti johtavat järjestyksessä paremmalle sijalle asettamiseen. Maksuja yleisistä palveluista, kuten valikoimaan ottamisesta perittäviä maksuja tai jäsenmaksuja, jotka kattavat monenlaisia verkossa toimivan hakutoiminnon tarjoajan elinkeinonharjoittajalle tarjoamia toimintoja, ei olisi pidettävä maksuna, jonka nimenomaisena tarkoituksena on tuotteiden asettaminen järjestyksessä korkeammalle hakutuloksissa, edellyttäen, että tällaisia maksuja ei ole tarkoitettu aseman parantamiseksi. Verkossa toimivia hakutoimintoja voivat tarjota erilaiset verkkokauppiat, myös välittäjät, kuten verkossa toimivat markkinapaikat, hakukoneet ja vertailusivustot.

- (21) Keskeisiä järjestystä määrittäviä muuttujia koskevia avoimuusvaatimuksia säännellään myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/1150¹. Kyseisen asetuksen mukaisia avoimuusvaatimuksia sovelletaan monenlaisiin verkossa toimiviin välittäjiin, myös verkossa toimiviin markkinapaikkoihin, mutta niitä sovelletaan vain elinkeinonharjoittajien ja verkossa toimivien välittäjien välillä. Direktiiviin 2005/29/EY olisi sisällytettävä vastaavia avoimuusvaatimuksia, jotta varmistetaan riittävä avoimuus kuluttajia kohtaan, paitsi kun on kyse verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajista, jotka ovat jo kyseisen asetuksen nojalla velvollisia ilmoittamaan keskeiset muuttujat, jotka yksin tai yhdessä ovat kaikkein merkityksellisimpiä järjestyksen määrittämisessä, sekä näiden keskeisten muuttujien suhteellisen merkityksen esittämällä helposti ja yleisesti saatavilla olevan sekä selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä laaditun kuvauksen verkossa toimivista kyseisten tarjoajien hakukoneista.
- (22) Elinkeinonharjoittajien, jotka tarjoavat kuluttajille mahdollisuuden hakea eri elinkeinonharjoittajien tai kuluttajien tarjoamia tavaroita tai palveluja, kuten matka-, majoitus- tai vapaa-ajanpalveluja, olisi tiedotettava kuluttajille hakukyselyn tuloksena kuluttajalle esitettävien tarjousten järjestyksen määrittävistä keskeisistä oletusmuuttujista sekä niiden suhteellisesta merkityksestä verrattuna muihin muuttujiin. Tämä tieto olisi esitettävä tiiviisti ja asetettava helposti, näkyvästi ja suoraan saataville. Järjestyksen määrittävillä muuttujilla tarkoitetaan kaikkia yleisiä perusteita, prosesseja, algoritmeihin sisältyviä erityisiä signaaleja tai muita mukautus- tai alentamismekanismeja, joita käytetään järjestykseen asettamisen yhteydessä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1150, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden edistämisestä verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjää varten (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 57).

- (23) Keskeisten järjestystä määrittävien muuttujien ilmoittamisvaatimus ei vaikuta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/943¹ soveltamiseen. Elinkeinonharjoittajia ei saisi velvoittaa julkistamaan järjestykseen asettamisen yksityiskohtaisia toimintamekanismeja, kuten algoritmeja. Elinkeinonharjoittajien olisi esitettävä keskeisten järjestystä määrittävien muuttujien yleinen kuvaus, jossa selitetään elinkeinonharjoittajan käyttämät keskeiset oletusmuuttujat ja niiden suhteellinen merkitys verrattuna muihin muuttujiin, mutta kyseistä kuvausta ei tarvitse esittää räätälöidysti kustakin yksittäisestä hakukyselystä.
- (24) Kun kuluttajille tarjotaan tuotteita verkossa toimivilla markkinapaikoilla, sekä verkossa toimivan markkinapaikan tarjoaja että ulkopuolinen toimittaja osallistuvat direktiivissä 2011/83/EU edellytettyjen ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen antamiseen. Tämän vuoksi verkossa toimivaa markkinapaikkaa käyttävät kuluttajat eivät välttämättä selvästi ymmärrä, ketkä ovat heidän sopimuskumppaneitaan ja miten tämä vaikuttaa heidän oikeuksiinsa ja velvoitteisiinsa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (25) Verkossa toimiva markkinapaikka olisi määriteltävä direktiiveissä 2005/29/EY ja 2011/83/EU samalla tavoin kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 524/2013¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/1148². "Verkossa toimivan markkinapaikan" määritelmää olisi kuitenkin päivitettävä, ja siitä olisi tehtävä teknologianeutraalimpi, jotta se kattaisi myös uudet teknologiat. Tämän vuoksi on aiheellista viitata "verkkosivuston" sijaan elinkeinonharjoittajan käyttämään tai hänen puolestaan käytettyyn ohjelmaan, mukaan lukien verkkosivustot tai niiden osa tai sovellus, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/2394 ja asetuksessa (EU) 2018/302³ säädetyn "verkkorajapinnan" käsitteen mukaisesti.
- (26) Tämän vuoksi direktiiveissä 2005/29/EY ja 2011/83/EU olisi säädettävä verkossa toimiville markkinapaikoille suunnatuista erityisistä tiedonantovaatimuksista, joiden mukaan verkossa toimivia markkinapaikkoja käyttäville kuluttajille on ilmoitettava keskeisistä tarjousten järjestystä määrittävistä muuttujista sekä siitä, tekevätkö he sopimuksen elinkeinonharjoittajan vai muun tahon, esimerkiksi toisen kuluttajan, kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/1148, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa (EUVL L 194, 19.7.2016, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien maarajoitusten ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 60, 2.3.2018, s. 1).

(27) Verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajien olisi annettava kuluttajille tieto siitä, onko tavarat, palvelut tai digitaalisen sisällön tarjoava kolmas osapuoli elinkeinonharjoittaja vai muu taho, kyseisen kolmannen osapuolen niille tekemän ilmoituksen perusteella. Kun tavarat, palvelut tai digitaalisen sisällön tarjoava kolmas osapuoli ilmoittaa olevansa asemaltaan muu kuin elinkeinonharjoittaja, verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajien olisi esitettävä lyhyt maininta siitä, että tehtyyn sopimukseen ei sovelleta unionin kuluttajansuojalainsäädännöstä johtuvia kuluttajan oikeuksia. Kuluttajille olisi lisäksi ilmoitettava siitä, miten sopimusvelvoitteet jakautuvat tavarat, palvelut tai digitaalisen sisällön tarjoavien kolmansien osapuolten ja verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajien välillä. Tiedot olisi annettava selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla eikä pelkästään vakioehdoissa tai vastaavissa sopimusasiakirjoissa. Verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajia koskevien tiedonantovaatimusten olisi oltava oikeasuhteisia, ja niissä olisi saatava aikaan tasapaino kuluttajansuojan korkean tason ja verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajien kilpailukyvyyn välille. Verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajia ei saisi velvoittaa laatimaan luetteloja tietyistä kuluttajan oikeuksista, kun ne ilmoittavat kuluttajille, sovelletaanko näitä oikeuksia vai ei. Tämä ei vaikuta direktiivissä 2011/83/EU ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdassa säädettyjen kuluttajalle annettavia tietoja koskevien vaatimusten soveltamiseen. Se, mitkä tiedot kuluttajan oikeuksien varmistamista koskevasta vastuusta on annettava, riippuu verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajien ja asianomaisten ulkopuolisten elinkeinonharjoittajien välisistä sopimusjärjestelyistä. Verkossa toimivan markkinapaikan tarjoaja voisi ilmoittaa, että ulkopuolinen elinkeinonharjoittaja on yksin vastuussa kuluttajan oikeuksien varmistamisesta, tai kuvata sen omat erityiset vastualueet, joilla kyseinen tarjoaja vastaa tietyistä sopimuksen näkökohdista, esimerkiksi toimituksesta tai peruuttamisoikeuden käyttämisestä.

- (28) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY¹ 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajia ei saisi velvoittaa tarkistamaan ulkopuolisten toimittajien oikeudellista asemaa. Sen sijaan verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajien olisi vaadittava verkossa toimivan markkinapaikan ulkopuolista toimittajaa ilmoittamaan, onko sillä kuluttajansuojalainsäädäntöä sovellettaessa elinkeinonharjoittajan asema vai muu asema, sekä ilmoittamaan tämä tieto verkossa toimivan markkinapaikan tarjoajalle.
- (29) Kun otetaan huomioon verkossa toimivia markkinapaikkoja koskeva teknologian nopea kehitys ja tarve varmistaa kuluttajansuojan korkea taso, jäsenvaltioiden olisi voitava tätä varten ottaa käyttöön tai pitää voimassa erityisiä lisätoimenpiteitä. Tällaisten säännösten olisi oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, eivätkä ne saisi vaikuttaa direktiivin 2000/31/EY soveltamiseen.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (30) Digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen määritelmät direktiivissä 2011/83/EU olisi muutettava vastaamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/770¹ määritelmiä. Direktiivin 2019/770 soveltamisalaan kuuluva digitaalinen sisältö kattaa kertatoimitukset, sarjan tällaisia yksittäisiä tapahtumia ja jatkuvat toimitukset pidemmän ajan kuluessa. Sen, että kyseessä on jatkuva toimitus, ei välttämättä tarvitsisi edellyttää toimituksia pitkällä aikavälillä. Joitakin tapauksia, kuten videon suoratoisto verkossa, olisi pidettävä pidemmän ajan kuluessa tapahtuvana jatkuvana toimituksena audiovisuaalisen tiedoston varsinaisesta kestosta riippumatta. Digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen tiettyjä tyyppisiä saattaakin olla vaikea erottaa toisistaan, sillä molempiin voi liittyä jatkuva toimitus elinkeinonharjoittajalta sopimuksen koko keston ajan. Esimerkkejä digitaalisista palveluista ovat videoiden ja äänitallenteiden jakaminen ja muu verkkoon tallentaminen, pilvipalvelussa tarjolla olevat tekstinkäsittelymahdollisuudet tai pelit, pilvitalennus, selainsähköposti, sosiaalinen media ja pilvisovellukset. Palveluntarjoajan jatkuvan osallistumisen vuoksi on perusteltua soveltaa direktiivissä 2011/83/EU säädettyjä peruuttamisoikeutta koskevia sääntöjä, joiden mukaan kuluttaja voi kokeilla palvelua ja päättää 14 päivän kuluessa sopimuksen tekemisestä, pitääkö hän sen vai ei. Useille sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista koskeville sopimuksille, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, on tyypillistä, että kuluttaja saa kertatoimituksena tietyn osan tai tiettyjä osia digitaalisesta sisällöstä, esimerkiksi tiettyjä musiikki- tai videotiedostoja.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).

Sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, sovelletaan edelleen direktiivin 2011/83/EU 16 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohdan poikkeusta peruuttamisoikeuteen, jonka mukaan kuluttaja menettää peruuttamisoikeuden, kun sopimuksen täyttäminen, esimerkiksi sisällön lataaminen tai suoratoisto, on alkanut, edellyttäen, että kuluttaja on antanut nimenomaisen ennakkosuostumuksensa siihen, että sopimuksen täyttäminen alkaa peruuttamisoikeuden voimassaoloaikana, ja ilmaissut hyväksyvänsä, että hän on näin ollen menettänyt peruuttamisoikeutensa. Jos ei ole selvää, onko sopimus palvelusopimus vai sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, olisi sovellettava palvelujen peruuttamisoikeutta koskevia sääntöjä.

- (31) Digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja toimitetaan usein verkossa myös sellaisten sopimusten nojalla, joissa kuluttaja ei maksa hintaa vaan luovuttaa elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja. Direktiiviä 2011/83/EU sovelletaan jo nyt sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin, jota ei toimiteta aineellisella välineellä (eli kyse on digitaalisen sisällön toimittamisesta verkossa), riippumatta siitä, maksaako kuluttaja hinnan rahana vai luovuttaako hän henkilötietoja. Sen sijaan kyseistä direktiiviä sovelletaan ainoastaan sellaisiin palvelusopimuksiin, myös digitaalisia palveluja koskeviin sopimuksiin, joiden mukaisesti kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan hinnan. Tämän vuoksi kyseistä direktiiviä ei sovelleta digitaalisia palveluja koskeviin sopimuksiin, joiden mukaisesti kuluttaja luovuttaa elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja maksamatta hintaa. Kun otetaan huomioon maksullisten digitaalisten palvelujen ja henkilötietoja vastaan suoritettavien digitaalisten palvelujen samankaltaisuudet ja vaihdettavuus, niihin olisi sovellettava samoja sääntöjä kyseisen direktiivin nojalla.

- (32) Olisi varmistettava johdonmukaisuus direkttiivien 2011/83/EU ja (EU) 2019/770 soveltamisalan välillä, sillä viimeksi mainittua sovelletaan digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin, joiden mukaisesti kuluttaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja.
- (33) Direktiivin 2011/83/EU soveltamisala olisikin laajennettava kattamaan myös sopimukset, joiden mukaisesti elinkeinonharjoittaja toimittaa tai sitoutuu toimittamaan kuluttajalle digitaalisen palvelun ja kuluttaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan henkilötietoja. Samoin kuin sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista koskevissa sopimuksissa, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, kyseistä direktiiviä olisi sovellettava aina, kun kuluttaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja, lukuun ottamatta tilanteita, joissa elinkeinonharjoittaja käsittelee kuluttajan luovuttamia henkilötietoja yksinomaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamista varten eikä elinkeinonharjoittaja käsittele kyseisiä tietoja mitään muuta tarkoitusta varten. Kaikessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679¹.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (34) Jotta varmistetaan täysi yhdenmukaisuus direktiivin (EU) 2019/770 kanssa, kun digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei toimiteta kauppahintaa vastaan, direktiiviä 2011/83/EU ei olisi myöskään sovellettava silloin kun elinkeinonharjoittaja kerää henkilötietoja pelkästään elinkeinonharjoittajaa koskevien lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi. Tällaisia tilanteita voivat olla esimerkiksi tapaukset, joissa sovellettava lainsäädäntö edellyttää kuluttajan rekisteröitymistä turvallisuussyistä ja tunnistamista varten.
- (35) Direktiiviä 2011/83/EU ei olisi sovellettava myöskään silloin kun elinkeinonharjoittaja kerää vain metatietoja, kuten tietoja kuluttajan laitteesta tai selaushistoriasta, paitsi jos tätä tilannetta pidetään kansallisessa lainsäädännössä sopimuksena. Sitä ei olisi sovellettava myöskään silloin kun kuluttaja, joka ei ole tehnyt sopimusta elinkeinonharjoittajan kanssa, joutuu seuraamaan mainoksia vain saadakseen pääsyn digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin edelleen voitava vapaasti ulottaa kyseisen direktiivin sääntöjen soveltaminen tällaisiin tilanteisiin tai muutoin säännellä tällaisia tilanteita, jotka eivät kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan.

- (36) Toimivuudella olisi tarkoitettava sitä, millä tavoin digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua voidaan käyttää. Esimerkiksi tekniset rajoitukset, kuten digitaatioikeuksien hallintajärjestelmästä johtuva suojaus tai aluekoodaus, tai niiden puuttuminen voisivat vaikuttaa siihen, voiko digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu suorittaa kaikki toimintonsa tarkoituksensa mukaisesti. Yhteentoimivuuden käsite liittyy siihen, toimiiko digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu muun kuin sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, jonka kanssa samantyyppistä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua yleensä käytetään, ja missä määrin. Onnistuneeseen toimintaan sisältyy esimerkiksi digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kyky vaihtaa tietoja tällaisten muiden ohjelmistojen tai laitteiden kanssa ja käyttää vaihdettuja tietoja. Yhteensopivuuden käsite määritellään direktiivissä (EU) 2019/770.
- (37) Direktiivin 2011/83/EU 7 artiklan 3 kohdassa edellytetään muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten osalta ja 8 artiklan 8 kohdassa etäsopimusten osalta, että elinkeinonharjoittaja saa kuluttajalta nimenomaisen ennakkosuostumuksen siihen, että sopimuksen täyttäminen alkaa ennen peruuttamisoikeuden voimassaolon päättymistä. Kyseisen direktiivin 14 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetään sopimusperusteisesta seuraamuksesta, jos elinkeinonharjoittaja ei täytä tätä vaatimusta, eli siitä, että kuluttajan ei tarvitse maksaa suoritetuista palveluista. Vaatimus, joka koskee nimenomaisen ennakkosuostumuksen saamista kuluttajalta, on siten merkityksellinen vain sellaisten palvelujen, myös digitaalisten palvelujen, kohdalla, jotka suoritetaan kauppahintaa vastaan. Tämän vuoksi on tarpeen muuttaa 7 artiklan 3 kohtaa ja 8 artiklan 8 kohtaa siten, että vaatimus, jonka mukaan elinkeinonharjoittajien on saatava kuluttajilta nimenomainen ennakkosuostumus, koskee ainoastaan sellaisia palvelusopimuksia, joissa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus.

- (38) Direktiivin 2011/83/EU 16 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohdassa säädetään poikkeuksesta peruuttamisoikeuteen, kun kyse on digitaalisesta sisällöstä, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, jos kuluttaja on antanut nimenomaisen ennakkosuostumuksen siihen, että sopimuksen täyttäminen alkaa ennen peruuttamisoikeuden voimassaolon päättymistä, ja ilmaissut hyväksyvänsä, että hän näin ollen menettää peruuttamisoikeuden. Kyseisen direktiivin 14 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetään sopimusperusteisesta seuraamuksesta, jos elinkeinonharjoittaja ei täytä tätä vaatimusta, eli siitä, että kuluttajan ei tarvitse maksaa käytetystä digitaalisesta sisällöstä. Vaatimus, joka koskee nimenomaisen ennakkosuostumuksen ja hyväksynnän ilmaisun saamista kuluttajalta, on siten merkityksellinen vain sellaisen digitaalisen sisällön kohdalla, joka toimitetaan kauppahintaa vastaan. Tämän vuoksi on tarpeen muuttaa 16 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohtaa siten, että vaatimus, jonka mukaan elinkeinonharjoittajien on saatava kuluttajilta nimenomainen ennakkosuostumus ja hyväksynnän ilmaisu, koskee ainoastaan sellaisia sopimuksia, joissa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus.
- (39) Direktiivin 2005/29/EY 7 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan tiedonantovaatimukset, jotka koskevat kehotuksia ostaa tuote tiettyyn hintaan. Kyseisiä tiedonantovaatimuksia sovelletaan jo nyt mainontavaiheessa, kun taas direktiivissä 2011/83/EU asetetaan sama tiedonantovaatimus ja muita, yksityiskohtaisempia tiedonantovaatimuksia myöhemmässä sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa (eli juuri ennen kuin kuluttaja tekee sopimuksen). Tämän seurauksena elinkeinonharjoittajilta saatetaan edellyttää, että ne antavat samat tiedot mainontavaiheessa (esimerkiksi verkkomainoksessa mediaverkkosivustolla) ja sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa (esimerkiksi verkkokauppansa sivuilla).

- (40) Direktiivin 2005/29/EY 7 artiklan 4 kohdan mukaisiin tiedonantovaatimuksiin kuuluu valitusten käsittelyihin sovellettavaa elinkeinonharjoittajan käytäntöä koskevien tietojen antaminen kuluttajalle. Kuluttaja- ja markkinaoikeuslainsäädännön toimivuustarkastuksesta saadut tulokset osoittavat, että kyseiset tiedot ovat merkityksellisimpiä sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa, jota säännellään direktiivillä 2011/83/EU. Tämän vuoksi olisi poistettava direktiivin 2005/29/EY mukainen vaatimus toimittaa nämä tiedot ostokehotuksissa mainontavaiheessa.
- (41) Direktiivin 2011/83/EU 6 artiklan 1 kohdan h alakohdassa edellytetään, että elinkeinonharjoittaja toimittaa kuluttajalle ennen sopimusta tietoja peruuttamisoikeudesta, mukaan lukien kyseisen direktiivin liitteessä I olevassa B osassa vahvistettu malliperuuttamislomake. Kyseisen direktiivin 8 artiklan 4 kohdassa säädetään yksinkertaisemmista ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevista vaatimuksista, jos sopimus tehdään käyttäen sellaista etäviestintä, jossa on rajoitetusti tilaa tai aikaa tietojen näyttämistä varten, esimerkiksi puhelimella, ääniohjatun ostosavustajan välityksellä tai tekstiviestillä. Kyseisellä etäviestimellä tai sen avulla ennen sopimuksen tekoa annettaviin pakollisiin tietoihin kuuluvat 6 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetut peruuttamisoikeutta koskevat tiedot. Niihin sisältyy vastaavasti myös direktiivin liitteessä I olevassa B osassa vahvistetun malliperuuttamislomakkeen toimittaminen. Peruuttamislomakkeen toimittaminen on kuitenkin mahdotonta, kun sopimus tehdään esimerkiksi puhelimitse tai ääniohjatun ostosavustajan välityksellä, eikä toimittaminen ole välttämättä teknisesti mahdollista käyttäjäystävällisesti muulla 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla etäviestimellä. Tämän vuoksi on aiheellista poistaa malliperuuttamislomakkeen toimittaminen tiedoista, jotka elinkeinonharjoittajien on kaikissa tapauksissa annettava sopimuksen tekemiseen käytetyllä etäviestimellä tai sen avulla 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(42) Direktiivin 2011/83/EU 16 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädetään poikkeuksesta peruuttamisoikeuteen palvelusopimuksissa, joiden osalta palvelu on kokonaan suoritettu, jos palvelun suorittaminen on alkanut kuluttajan nimenomaisella ennakkosuostumuksella ja jos kuluttaja on ilmaissut hyväksyvänsä, että hän menettää peruuttamisoikeuden, kun elinkeinonharjoittaja on täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan. Sen sijaan kyseisen direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa ja 8 artiklan 8 kohdassa, jotka koskevat elinkeinonharjoittajan velvoitteita silloin kun sopimuksen täyttäminen on alkanut ennen peruuttamisoikeuden voimassaolon päättymistä, edellytetään ainoastaan, että elinkeinonharjoittaja saa kuluttajalta nimenomaisen ennakkosuostumuksen, mutta ei hyväksynnän ilmaisu siitä, että peruuttamisoikeus menetetään, kun sopimus on täytetty. Jotta voidaan varmistaa edellä mainittujen säännösten välinen johdonmukaisuus, on tarpeen lisätä 7 artiklan 3 kohtaan ja 8 artiklan 8 kohtaan elinkeinonharjoittajan velvollisuus saada kuluttajalta myös hyväksynnän ilmaisu siitä, että peruuttamisoikeus menetetään, kun sopimus on täytetty, jos sopimuksessa asetetaan kuluttajalle maksuvelvollisuus. Lisäksi on tarpeen muuttaa 16 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan sanamuotoa 7 artiklan 3 kohtaan ja 8 artiklan 8 kohtaan tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi siten, että vaatimus, jonka mukaan elinkeinonharjoittajien on saatava kuluttajilta nimenomainen ennakkosuostumus ja hyväksynnän ilmaisu, koskee ainoastaan sellaisia palvelusopimuksia, joissa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus olla soveltamatta palvelusopimukseen vaatimusta saada kuluttajalta hyväksynnän ilmaisu siitä, että peruuttamisoikeus menetetään, kun sopimus on täytetty, jos kuluttaja on nimenomaisesti pyytänyt elinkeinonharjoittajaa käymään luonaan korjaustöiden tekemiseksi. Kyseisen direktiivin 16 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa säädetään poikkeuksesta peruuttamisoikeuteen sellaisten sopimusten osalta, jotka koskevat sellaisten tavaroiden toimittamista, jotka on valmistettu kuluttajan vaatimusten mukaisesti tai selvästi henkilökohtaisia tarpeita vastaaviksi. Tämä poikkeus kattaa esimerkiksi mittatilauskalusteiden valmistuksen ja asentamisen kuluttajan kotiin, kun ne toimitetaan saman myyntisopimuksen nojalla.

- (43) Direktiivin 2011/83/EU 16 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa säädetyn peruuttamisoikeutta koskevan poikkeuksen olisi katsottava soveltuvan myös sopimukseen, jotka koskevat muun kuin verkossa siirrettävän energian yksittäisiä toimituksia, sillä sen hinta on riippuvainen raaka-aine- tai energiamarkkinoilla tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa ja jotka voivat ilmetä peruuttamisen määräaikana.
- (44) Direktiivin 2011/83/EU 14 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan edellytykset, joiden perusteella kuluttaja ei peruuttamisoikeutta käyttäessään ole velvollinen maksamaan palvelujen suorittamisesta, yleishyödyllisten palvelujen toimittamisesta taikka sellaisen digitaalisen sisällön toimittamisesta, jota ei toimiteta aineellisella välineellä. Kun mikä tahansa kyseisistä edellytyksistä täyttyy, kuluttajan ei tarvitse maksaa hintaa ennen peruuttamisoikeuden käyttämistä vastaanottamistaan palveluista, yleishyödyllisistä palveluista tai digitaalisesta sisällöstä. Digitaalisen sisällön osalta yksi kyseisistä eikumulatiivisista edellytyksistä, eli 14 artiklan 4 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukainen edellytys, on se, että elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut sopimuksesta vahvistusta, joka sisältää vahvistuksen kuluttajan nimenomaisesta ennakkosuostumuksesta siihen, että sopimuksen täyttäminen alkaa ennen peruuttamisoikeuden voimassaolon päättymistä, ja hyväksynnän ilmaisusta siitä, että peruuttamisoikeus näin ollen menetetään. Tämä edellytys ei kuitenkaan sisälly kyseisen direktiivin 16 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohdassa säädettyihin peruuttamisoikeuden menettämisen edellytyksiin, mikä aiheuttaa epävarmuutta siitä, voivatko kuluttajat vedota 14 artiklan 4 kohdan b alakohdan iii alakohtaan, kun 14 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetyt kaksi muuta edellytystä täyttyvät ja peruuttamisoikeus siksi menetetään 16 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohdan mukaisesti. Tämän vuoksi 14 artiklan 4 kohdan b alakohdan iii alakohdassa säädetty edellytys olisi lisättävä 16 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohtaan, jotta kuluttaja voisi käyttää peruuttamisoikeutta, kun edellytys ei täyty, ja vedota siten 14 artiklan 4 kohdassa säädettyihin oikeuksiin.

- (45) Elinkeinonharjoittajat saattavat yksilöidä tarjoustensa hinnan tietyille kuluttajille tai kuluttajaryhmille hyödyntäen automaattista päätöksentekoa ja kuluttajakäyttäytymisen profilointia, joiden avulla elinkeinonharjoittajat arvioivat kuluttajan ostovoimaa. Kuluttajille olisikin ilmoitettava selvästi, kun heille esitetty hinta on yksilöity automaattisen päätöksenteon perusteella, jotta he ottaisivat mahdolliset riskit huomioon ostopäätöksessään. Direktiiviin 2011/83/EU olisi näin ollen lisättävä erityinen tiedonantovaatimus, jonka mukaan kuluttajalle on ilmoitettava, kun hinta yksilöidään automaattisen päätöksenteon perusteella. Tätä tiedonantovaatimusta ei olisi sovellettava dynaamisen tai reaaliaikaisen hinnoittelun kaltaisiin menetelmiin, joissa hinta muuttuu erittäin joustavasti ja nopeasti markkinakysynnän mukaan, kun kyseisiin menetelmiin ei liity automaattiseen päätöksentekoon perustuvaa yksilöimistä. Tämä tiedonantovaatimus ei vaikuta asetukseen (EU) 2016/679, jossa säädetään muun muassa yksilön oikeudesta olla joutumatta automaattisesti tehtävien yksittäispäätösten, kuten profiloinnin, kohteeksi.
- (46) Teknologian kehityksen vuoksi direktiivin 2011/83/EU 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa olevasta viestimien luettelosta on tarpeen poistaa viittaus faksinumeroon, sillä faksia käytetään harvoin ja se on nyttemmin viestimenä pitkälti vanhentunut.

- (47) Kuluttajat luottavat entistä enemmän kuluttaja-arvosteluihin ja suositteluihin tehdessään ostopäätöksiä. Kun elinkeinonharjoittajat asettavat saataville tuotteita koskevia kuluttaja-arvosteluja, niiden olisikin tiedotettava kuluttajille, onko niillä käytössä prosesseja tai menettelyjä, joilla varmistetaan, että julkaistut arvostelut ovat peräisin kuluttajilta, jotka ovat tosiasiallisesti ostaneet tuotteen tai käyttäneet sitä. Jos tällaisia prosesseja tai menettelyjä on käytössä, elinkeinonharjoittajien olisi annettava tietoa siitä, miten tämä tarkistetaan, ja annettava kuluttajille selkeää tietoa siitä, miten arvosteluja käsitellään ja esimerkiksi julkaistaanko kaikki arvostelut riippumatta siitä, ovatko kyseiset arvostelut myönteisiä vai kielteisiä, tai onko elinkeinonharjoittaja sponsoroinut niitä tai onko niihin vaikuttanut sopimussuhde elinkeinonharjoittajaan. Tämän vuoksi sopimattomana kaupallisena menettelynä olisi lisäksi pidettävä kuluttajan johtamista harhaan ilmoittamalla, että tuotearvostelut ovat kuluttajilta, jotka ovat tosiasiallisesti käyttäneet tuotetta tai ostaneet sen, kun ei ole toteutettu kohtuullisia ja oikeasuhteisia toimia sen varmistamiseksi, että arvostelut ovat peräisin tällaisilta kuluttajilta. Tällaisiin toimiin voisivat kuulua esimerkiksi tekniset keinot, joilla tarkistetaan arvostelun julkaisevan henkilön luotettavuus, kuten esimerkiksi tietojen pyytäminen sen tarkistamiseksi, että kuluttaja on tosiasiallisesti käyttänyt tuotetta tai ostanut sen.
- (48) Tämän direktiivin kuluttaja-arvosteluja ja suositteluja koskevilla säännöksillä ei rajoiteta yleisiä ja lainmukaisia mainontakäytäntöjä, joiden mukaisesti voidaan esittää liioittelevia väitteitä tai väitteitä, joita ei ole tarkoitus ymmärtää kirjaimellisesti.

- (49) Elinkeinonharjoittajia olisi myös kiellettävä esittämästä tekaistuja kuluttaja-arvosteluja ja suositteluja, kuten "tykkäyksiä" sosiaalisessa mediassa, tai antamasta tätä toimeksi muille niiden omien tuotteiden myynnin edistämiseksi sekä manipuloimasta kuluttaja-arvosteluja ja suositteluja, esimerkiksi julkaisemalla vain myönteiset arvostelut ja poistamalla kielteiset. Tällainen menettely voisi tapahtua myös siten, että yleistetään sosiaalisen median suositteluja, kun käyttäjän myönteinen vuorovaikutus jonkin verkkosisällön kanssa linkitetään tai siirretään erilaiseen mutta asiaan liittyvään sisältöön, jolloin luodaan sellainen vaikutelma, että käyttäjä suhtautuu myönteisesti myös tähän asiaan liittyvään sisältöön.
- (50) Elinkeinonharjoittajia olisi kiellettävä jälleenmyymästä kuluttajille kulttuuri- ja urheilutapahtumien lippuja, jotka ne ovat hankkineet käyttämällä bottiohjelmien kaltaisia ohjelmistoja, joiden avulla ne ovat voineet ostaa lippuja ensisijaisen lipunmyyjän asettaman teknisen rajoituksen ylittäviä määriä tai ohittaa muita teknisiä keinoja, joita ensisijainen lipunmyyjä on ottanut käyttöön varmistaakseen, että kaikki yksityishenkilöt voivat saada lippuja. Tämä kielto ei vaikuta muihin mahdollisiin kansallisiin toimenpiteisiin, joita jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojataakseen kuluttajien oikeudet edut ja turvataakseen kulttuuripolitiikan ja kaikille laajan pääsyn kulttuuri- ja urheilutapahtumiin, esimerkiksi sääntelemällä lippujen jälleenmyyntihintaa.

- (51) Perusoikeuskirjan 16 artiklalla taataan elinkeinovapaus unionin oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukaisesti. Tavaroiden markkinointi eri jäsenvaltioissa samanlaisina, vaikka todellisuudessa ne ovat koostumukseltaan tai ominaisuuksiltaan merkittävästi erilaisia, voi kuitenkin johtaa kuluttajia harhaan ja aiheuttaa sen, että he tekevät kaupallisen ratkaisun, jota he eivät olisi muuten tehneet.
- (52) Tällaista menettelyä voidaan sen vuoksi pitää direktiivin 2005/29/EY vastaisena asiaa koskevien seikkojen tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Jotta jäsenvaltioiden kuluttaja- ja elintarvikeviranomaisten olisi helpompaa soveltaa voimassa olevaa unionin lainsäädäntöä, ohjeita unionin nykyisten sääntöjen soveltamiseen elintarvikkeiden laatueroilanteissa annettiin 29 päivänä syyskuuta 2017 annetussa komission tiedonannossa EU:n elintarvike- ja kuluttajansuojalainsäädännön soveltamisesta tuotteiden laatueroihin – Elintarvikkeet. Tältä osin myös komission Yhteinen tutkimuskeskus on esittänyt 25 päivänä huhtikuuta 2018 yhteisen lähestymistavan elintarvikkeiden vertailevaan testaukseen ”Framework for selecting and testing of food products to assess quality related characteristics: EU harmonised testing methodology” (puitteet elintarvikkeiden laadullisia ominaisuuksia vertailevaan arviointiin: EU:n yhdenmukaistettu testausmenetelmä).

(53) Täytäntöönpanon valvonnasta saatu kokemus on kuitenkin osoittanut, että nimenomaisen säännöksen puuttuessa kuluttajille, elinkeinonharjoittajille ja kansallisille toimivaltaisille viranomaisille saattaa olla epäselvää, mitkä kaupalliset menettelyt ovat direktiivin 2005/29/EY vastaisia. Jotta varmistetaan oikeusvarmuus sekä elinkeinonharjoittajille että täytäntöönpanon valvonnasta vastaaville viranomaisille, kyseistä direktiiviä olisikin muutettava siten, että siinä mainitaan nimenomaisesti tilanne, jossa tavaraa markkinoidaan samanlaisena kuin muissa jäsenvaltioissa markkinoitava tavara, vaikka kyseinen tavara on koostumukseltaan tai ominaisuuksiltaan merkittävästi erilainen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ja käsiteltävä tällaiset menettelyt tapauskohtaisesti direktiivin 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioinnissaan otettava huomioon se, onko tällainen erilaistaminen helposti kuluttajien havaittavissa, elinkeinonharjoittajan oikeus mukauttaa saman tuotemerkin tavaroita eri maantieteellisille markkinoille oikeutettujen ja objektiivisten tekijöiden, kuten kansallisen lainsäädännön, raaka-aineiden saatavuuden tai kausiluonteisuuden taikka terveellisen ja ravitsevan ruoan saannin parantamista koskevien vapaaehtoisten strategioiden, vuoksi sekä elinkeinonharjoittajan oikeus tarjota eri maantieteellisillä markkinoilla samalla tuotemerkillä tavaroita painoltaan tai tilavuudeltaan erilaisissa pakkauksissa. Toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava, onko tällainen erilaistaminen helposti kuluttajien havaittavissa, tarkastelemalla tietojen saatavuutta ja riittävyyttä. On tärkeää tiedottaa kuluttajille oikeutettujen ja objektiivisten tekijöiden vuoksi tapahtuvasta tavaroiden erilaistamisesta. Elinkeinonharjoittajien olisi voitava vapaasti antaa tällaisia tietoja käyttäen eri tapoja, joiden avulla kuluttajat saavat tarvittavat tiedot. Elinkeinonharjoittajien olisi yleisesti suosittava tiedon antamista muilla, tuotemerkinnöille vaihtoehtoisilla tavoilla. Asiaa koskevia unionin alakohtaisia sääntöjä ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevia sääntöjä olisi noudatettava.

- (54) Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa harjoitettava myynti on oikeutettu ja vakiintunut myyntikanava, aivan kuten elinkeinonharjoittajan toimitiloissa harjoitettava myynti tai etämyyntikin, mutta tietyt erityisen aggressiiviset tai harhaanjohtavat markkinointi- tai myyntimenettelyt kuluttajan kotiin tehtävien käyntien tai direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 8 alakohdassa tarkoitettujen tutustumiskäyntien yhteydessä voivat aiheuttaa kuluttajalle painetta ostaa tavaroita tai palveluja, joita hän ei muutoin ostaisi, tai ostaa niitä kohtuuttomaan hintaan, usein siten, että maksu on suoritettava välittömästi. Tällaiset menettelyt kohdistetaan usein iäkkäisiin tai muuten haavoittuvassa asemassa oleviin kuluttajiin. Eräät jäsenvaltiot pitävät näitä menettelyjä ei-toivottuina ja katsovat, että on tarpeen rajoittaa tiettyjä direktiivissä 2011/83/EU tarkoitettua muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa harjoitettavan myynnin muotoja ja näkökohtia, kuten tuotteen aggressiivista tai harhaanjohtavaa markkinointia tai myyntiä kuluttajan kotiin pyytämättä tehtävän käynnin tai tutustumiskäynnin yhteydessä. Kun tällaisia rajoituksia hyväksytään muista kuin kuluttajansuojaaan liittyvistä syistä, kuten yleisen edun tai perusoikeuskirjan 7 artiklalla suojatun kuluttajien yksityiselämän kunnioituksen perusteella, ne eivät kuulu direktiivin 2005/29/EY soveltamisalaan.

(55) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja täytäntöönpanon valvonnan helpottamiseksi olisi selvennettävä, että direktiivi 2005/29/EY ei vaikuta jäsenvaltioiden vapauteen antaa kansallisia säännöksiä, joilla suojataan paremmin kuluttajien oikeutettuja etuja sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä elinkeinonharjoittajan kuluttajan kotiin pyytämättä tuotteiden tarjoamiseksi tai myymiseksi tekemän käynnin tai sellaisen elinkeinonharjoittajan järjestämän tutustumiskäynnin yhteydessä, jonka tarkoituksena tai seurauksena on tuotteiden esitleminen tai myyminen kuluttajalle, kun tällaiset säännökset ovat perusteltuja kuluttajansuojaan liittyvistä syistä. Tällaisten säännösten olisi oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, eikä niillä saisi kieltää kyseisiä myyntikanavia sellaisenaan. Jäsenvaltioiden antamissa kansallisissa säännöksissä voitaisiin esimerkiksi määrittää vuorokausittaiset ajankohdat, jolloin käynnit kuluttajan kotiin tämän sitä nimenomaisesti pyytämättä eivät ole sallittuja, tai kieltää tällaiset käynnit, kun kuluttaja on näkyvästi ilmaissut, etteivät tällaiset käynnit ole hyväksyttäviä, taikka vahvistaa maksumenettely. Tällaisissa säännöksissä voitaisiin lisäksi vahvistaa kuluttajia paremmin suojaavia sääntöjä direktiivillä 2011/83/EU yhdenmukaistetuilla aloilla. Direktiiviä 2011/83/EU olisi sen vuoksi muutettava niin, että jäsenvaltiot voisivat hyväksyä kansallisia toimenpiteitä ja siten säätää peruuttamisoikeuden voimassaolon pidentämisestä ja poiketa peruuttamisoikeuteen tehtävistä erityisistä poikkeuksista. Jäsenvaltiot olisi velvoitettava ilmoittamaan tästä antamansa kansalliset säännökset komissiolle, jotta komissio voi asettaa nämä tiedot kaikkien asianomaisten osapuolten saataville ja valvoa, että kyseiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia ja laillisia.

- (56) Sellaisten aggressiivisista ja harhaanjohtavien menettelyjen osalta, jotka tapahtuvat muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa järjestettävissä tilaisuuksissa, direktiivillä 2005/29/EY ei rajoiteta sijoittautumista tai toimilupajärjestelmiä koskevia edellytyksiä, joita jäsenvaltiot voivat asettaa elinkeinonharjoittajille. Kyseisellä direktiivillä ei myöskään rajoiteta kansallista sopimusoikeutta eikä erityisesti sopimuksen pätevyyttä, tekemistä tai vaikutusta koskevia sääntöjä. Aggressiiviset ja harhaanjohtavat menettelyt muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa järjestettävissä tilaisuuksissa voidaan kieltää kyseisen direktiivin 5–9 artiklan mukaisen tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Lisäksi kyseisen direktiivin liitteessä I kielletään yleisesti menettelyt, joissa elinkeinonharjoittaja luo sellaisen vaikutelman, että elinkeinonharjoittaja ei toimi tarkoituksessa, joka liittyy hänen ammattitoimintaansa, sekä menettelyt, joissa luodaan sellainen vaikutelma, että kuluttaja ei voi poistua elinkeinonharjoittajan toimitiloista, ennen kuin sopimus on syntynyt. Komission olisi arvioitava, takaavatko nykyiset säännöt kuluttajansuojan asianmukaisen tason ja annetaanko niissä jäsenvaltioille asianmukaiset välineet tällaisiin menettelyihin puuttumiseksi tehokkaasti.
- (57) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansallisen sopimusoikeuden sellaisiin näkökohtiin, joita sillä ei säännellä. Tämä direktiivi ei sen vuoksi saisi rajoittaa sellaisen kansallisen sopimuslainsäädännön soveltamista, jolla säännellään esimerkiksi sopimuksen tekemistä tai pätevyyttä tapauksissa, joissa on kyse vaikkapa suostumuksen puuttumisesta tai luvattomasta kaupallisesta toiminnasta.
- (58) Jotta voitaisiin varmistaa, että kansalaiset saavat ajantasaista tietoa oikeuksistaan kuluttajina ja tuomioistuinten ulkopuolisesta riitojenratkaisusta, komission kehittämän verkkoyhteyspisteen olisi mahdollisuuksien mukaan oltava käyttäjätavallinen, mobiililaitteisiin mukautuva, helposti saavutettava ja kaikkien, myös vammaisten henkilöiden, saatavilla (kaikkien käyttäjien tarpeet huomioon ottava suunnittelu).

- (59) Jäsenvaltiot ovat selittävästi asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (60) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan parantamista ja nykyaikaistamista, vaan ne voidaan ongelman unioninlaajuisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

1 artikla
Direktiivin 93/13/ETY muuttaminen

Lisätään direktiiviin 93/13/ETY artikla seuraavasti:

"8 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tällaisten seuraamusten soveltamisen tilanteisiin, joissa sopimusehdot määrittävät kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti kohtuuttomiksi kaikissa olosuhteissa tai joissa myyjä tai toimittaja käyttää edelleen sopimusehtoja, jotka on todettu kohtuuttomiksi 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyllä lainvoimaisella päätöksellä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraamuksia määrättäessä otetaan tarvittaessa huomioon seuraavat ei-tyhjentävät ja ohjeelliset perusteet:
 - a) rikkomuksen luonne, vakavuus, laajuus ja kesto;
 - b) myyjän tai toimittajan kuluttajille aiheutuneen vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteuttamat toimet;

- c) myyjän tai toimittajan mahdolliset aiemmat rikkomukset;
 - d) myyjän tai toimittajan rikkomuksen vuoksi saamat taloudelliset edut tai välttämät tappiot, jos asiaa koskevat tiedot ovat saatavilla;
 - e) myyjälle tai toimittajalle muissa jäsenvaltioissa samasta rikkomuksesta määrätyt seuraamukset rajatylittävissä tapauksissa, joissa tiedot tällaisista seuraamuksista ovat saatavilla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2394* perustetun mekanismin kautta;
 - f) mahdolliset muut tapauksen olosuhteisiin sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun on määrättävä seuraamuksia asetuksen (EU) 2017/2394 21 artiklan mukaisesti, niihin sisältyy mahdollisuus joko määrätä sakkoja hallinnollisten menettelyjen kautta tai panna vireille oikeudenkäyntimenettelyjä sakkojen määräämiseksi taikka molemmat siten, että tällaisten sakkojen enimmäismäärä on vähintään neljä prosenttia myyjän tai toimittajan vuotuisesta liikevaihdosta kyseisessä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.
5. Tapauksissa, joissa on määrättävä sakko 4 kohdan mukaisesti mutta tiedot myyjän tai toimittajan vuotuisesta liikevaihdosta eivät ole saatavilla, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mahdollisuus määrätä sakkoja, joiden enimmäismäärä on vähintään kaksi miljoonaa euroa.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettut säännöt ja toimenpiteet komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin hyväksymispäivästä], ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1)."

2 artikla

Direktiivin 98/6/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/6/EY seuraavasti:

- 1) Lisätään artikla seuraavasti:

"6 a artikla

1. Hinnanalennusta koskevassa ilmoituksessa on ilmoitettava elinkeinonharjoittajan tiettyinä hinnanalennuksen soveltamista edeltävänä ajanjaksona soveltama aiempi hinta.
2. Aiemmalla hinnalla tarkoitetaan elinkeinonharjoittajan tiettyinä hinnanalennuksen soveltamista edeltävänä ajanjaksona, joka ei saa olla lyhyempi kuin 30 päivää, soveltamaa alinta hintaa.
3. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erilaisia sääntöjä tavaroille, jotka voivat pilaantua tai vanhentua nopeasti.

4. Jos tuote on ollut markkinoilla alle 30 päivää, jäsenvaltiot voivat myös säätää 2 kohdassa säädettyä lyhyemmästä ajanjaksosta.
5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun hinnanalennusta suurennetaan asteittain, aiempi hinta on hinta ilman hinnanalennusta ennen hinnanalennuksen ensimmäistä soveltamista.";

2) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraamuksia määrättäessä otetaan tarvittaessa huomioon seuraavat ei-tyhjentävät ja ohjeelliset perusteet:
 - a) rikkomuksen luonne, vakavuus, laajuus ja kesto;
 - b) elinkeinonharjoittajan kuluttajille aiheutuneen vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteuttamat toimet;
 - c) elinkeinonharjoittajan mahdolliset aiemmat rikkomukset;

- d) elinkeinonharjoittajan rikkomuksen vuoksi saamat taloudelliset edut tai välttämät tappiot, jos asiaa koskevat tiedot ovat saatavilla;
 - e) elinkeinonharjoittajalle muissa jäsenvaltioissa samasta rikkomuksesta määrätyt seuraamukset rajatylittävissä tapauksissa, joissa tiedot tällaisista seuraamuksista ovat saatavilla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2394* perustetun mekanismin kautta;
 - f) mahdolliset muut tapauksen olosuhteisiin sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettut säännöt ja toimenpiteet komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin hyväksymispäivästä], ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1)."

3 artikla
Direktiivin 2005/29/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2005/29/EY seuraavasti:

- 1) Muutetaan 2 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:
 - a) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) "tuotteella" tavaraa tai palvelua, kiinteä omaisuus, digitaalinen palvelu ja digitaalinen sisältö sekä oikeudet ja velvoitteet mukaan lukien;"
 - b) lisätään alakohdat seuraavasti:

"m) "järjestyksellä" suhteellista sijoitusta, jonka elinkeinonharjoittajat antavat tuotteille, kun ne esittävät, järjestävät tai antavat ne tiedoksi riippumatta teknologisista välineistä, joita esittämiseen, järjestämiseen tai tiedoksiantamiseen käytetään;

n) "verkossa toimivalla markkinapaikalla" palvelua, joka antaa kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia muiden elinkeinonharjoittajien tai kuluttajien kanssa hyödyntäen elinkeinonharjoittajan käyttämää tai hänen puolestaan käytettyä ohjelmaa, mukaan lukien verkkosivustot tai niiden osat tai sovellukset.";

2) Korvataan 3 artiklan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

- "5. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita antamasta säännöksiä kuluttajien oikeutettujen etujen suojaamiseksi, kun kyseessä ovat aggressiiviset tai harhaanjohtavat markkinointi- tai myyntimenettelyt elinkeinonharjoittajan kuluttajan kotiin pyytämättä tekemän käynnin tai sellaisen elinkeinonharjoittajan järjestämän tutustumiskäynnin yhteydessä, jonka tarkoituksena tai seurauksena on tuotteiden esitleminen tai myyminen kuluttajalle. Tällaisten säännösten on oltava oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja perusteltuja kuluttajansuojaan liittyvistä syistä.
6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 5 kohdan nojalla antamansa kansalliset säännökset sekä kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset. Komissio asettaa nämä tiedot helposti kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien saataville verkkosivuston välityksellä.";

3) Lisätään 6 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

- "c) tavaran markkinointi jossakin jäsenvaltiossa samanlaisena kuin muissa jäsenvaltioissa markkinoitava tavara, vaikka kyseinen tavara on koostumukseltaan tai ominaisuuksiltaan merkittävästi erilainen, paitsi jos tämä on oikeutettujen ja objektiivisten tekijöiden vuoksi perusteltua.";

4) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) maksuihin, toimitukseen ja sopimuksen täyttämiseen liittyvät järjestelyt, mikäli ne poikkeavat huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimuksista;"

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"f) kun tuotteita tarjotaan verkossa toimivilla markkinapaikoilla, tieto siitä, onko tuotteet tarjoava kolmas osapuoli elinkeinonharjoittaja vai muu taho, kyseisen kolmannen osapuolen verkossa toimivan markkinapaikan tarjoajalle tekemän ilmoituksen perusteella.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Riippumatta siitä, missä liiketoimet viime kädessä toteutetaan, kun kuluttajille annetaan mahdollisuus hakea eri elinkeinonharjoittajien tai kuluttajien tarjoamia tuotteita hakusanan, lausekkeen tai muun syöttötiedon muodossa tehdyn haun perusteella, olennaisina pidetään yleisiä tietoja, jotka on asetettu saataville hakutulosten esittämissivulta suoraan ja helposti saatavilla olevaan tiettyyn verkkorajapinnan osioon ja jotka koskevat keskeisiä kuluttajalle hakukyselyn tuloksena esitettävien tuotteiden järjestystä määrittäviä muuttujia ja näiden muuttujien suhteellista merkitystä verrattuna muihin muuttujiin. Tätä kohtaa ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1150* 2 artiklan 6 alakohdassa määriteltyihin verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajiin.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/1150, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden edistämisestä verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjien varten (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 57).";

c) Lisätään kohta seuraavasti:

"6. Kun elinkeinonharjoittaja asettaa saataville tuotteita koskevia kuluttaja-arvosteluja, olennaisena pidetään tietoa siitä, varmistaako elinkeinonharjoittaja, että julkaistut arvostelut ovat peräisin kuluttajilta, jotka ovat tosiasiallisesti käyttäneet tuotetta tai ostaneet sen, ja miten elinkeinonharjoittaja varmistaa tämän.";

5) Lisätään artikla seuraavasti:

"11 a artikla

Oikeussuojakeinot

1. Sopimattomien kaupallisten menettelyjen vuoksi vahinkoa kärsineillä kuluttajilla on oltava käytössään oikeasuhteisia ja tehokkaita oikeussuojakeinoja, mukaan lukien korvaus kuluttajalle aiheutuneista vahingoista ja tarvittaessa hinnanalennus tai sopimuksen purkaminen. Jäsenvaltiot voivat määrittää oikeussuojakeinojen soveltamista ja vaikutuksia koskevat edellytykset. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa ottaa huomioon sopimattoman kaupallisen menettelyn vakavuuden ja luonteen, kuluttajalle aiheutuneen vahingon ja muut asiaan liittyvät olosuhteet.
2. Tällaiset oikeussuojakeinot eivät rajoita kuluttajien saatavilla unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti olevien muiden oikeussuojakeinojen soveltamista.";

6) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi.
Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraamuksia määrättäessä otetaan tarvittaessa huomioon seuraavat ei-tyhjentyvät ja ohjeelliset perusteet:
 - a) rikkomuksen luonne, vakavuus, laajuus ja kesto;
 - b) elinkeinonharjoittajan kuluttajille aiheutuneen vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteuttamat toimet;
 - c) elinkeinonharjoittajan mahdolliset aiemmat rikkomukset;
 - d) elinkeinonharjoittajan rikkomuksen vuoksi saamat taloudelliset edut tai välttämät tappiot, jos asiaa koskevat tiedot ovat saatavilla;
 - e) elinkeinonharjoittajalle muissa jäsenvaltioissa samasta rikkomuksesta määrätyt seuraamukset rajatylittävissä tapauksissa, joissa tiedot tällaisista seuraamuksista ovat saatavilla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2394* perustetun mekanismin kautta;

- f) mahdolliset muut tapauksen olosuhteisiin sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun on määrättävä seuraamuksia asetuksen (EU) 2017/2394 21 artiklan mukaisesti, niihin sisältyy mahdollisuus joko määrätä sakkoja hallinnollisten menettelyjen kautta tai panna vireille oikeudenkäyntimenettelyjä sakkojen määräämiseksi taikka molemmat siten, että tällaisten sakkojen enimmäismäärä on vähintään neljä prosenttia elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta kyseisessä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Rajoittamatta mainitun asetuksen soveltamista jäsenvaltiot voivat valtiosääntönsä liittyvistä syistä rajoittaa sakkojen määräämisen seuraaviin tapauksiin:
- a) tämän direktiivin 6, 7, 8 ja 9 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettut rikkomukset; ja
- b) elinkeinonharjoittajan jatkuva sellaisen kaupallinen menettelyn käyttäminen, jota toimivaltainen kansallinen viranomainen tai tuomioistuimien on todennut sopimattomaksi, kun kyseinen kaupallinen menettely ei ole a alakohdassa tarkoitettu rikkomus.
4. Tapauksissa, joissa on määrättävä sakko 3 kohdan mukaisesti mutta tiedot elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta eivät ole saatavilla, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mahdollisuus määrätä sakkoja, joiden enimmäismäärä on vähintään kaksi miljoonaa euroa.
5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä ja toimenpiteistä komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin hyväksymispäivästä], ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).";

7) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

"11 a. Hakutulosten antaminen kuluttajan verkossa tekemään hakukyselyyn ilmoittamatta selvästi maksetusta mainonnasta tai maksusta, jonka nimenomaisena tarkoituksena on tuotteiden asettaminen järjestyksessä korkeammalle hakutuloksissa.";

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

"23 a. Tapahtumalippujen jälleenmyynti kuluttajille, jos elinkeinonharjoittaja on hankkinut liput käyttäen automaattisia keinoja, joilla kierretään yksittäisen henkilön ostamien lippujen määrälle asetettua rajoitusta tai muita lippujen ostamiseen sovellettavia sääntöjä.

23 b. Ilmoitus, jonka mukaan tuotearvostelut ovat kuluttajilta, jotka ovat tosiasiallisesti käyttäneet tuotetta tai ostaneet sen, toteuttamatta kohtuullisia ja oikeasuhteisia toimia sen tarkistamiseksi, että arvostelut ovat peräisin tällaisilta kuluttajilta.

23 c. Tekaistujen kuluttaja-arvostelujen tai suosittelujen esittäminen tai tämän antaminen toimeksi muulle oikeushenkilölle tai luonnolliselle henkilölle taikka kuluttaja-arvostelujen tai sosiaalisen median suosittelujen vääristeleminen tuotteiden myynnin edistämiseksi."

4 artikla
Direktiivin 2011/83/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2011/83/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

a) korvataan 3 alakohta seuraavasti:

"3) "tavaralla" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771*
2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä tavaraa;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).";

b) lisätään alakohta seuraavasti:

"4 a) "henkilötiedoilla" Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679* 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä henkilötietoja;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).";

c) korvataan 5 ja 6 alakohta seuraavasti:

"5) "myyntisopimuksella" sopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan tavaran omistusoikeuden kuluttajalle, mukaan lukien sopimus, joka koskee sekä tavaroita että palveluja;

6) "palvelusopimuksella" muuta sopimusta kuin myyntisopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja suorittaa tai sitoutuu suorittamaan kuluttajalle palvelun, mukaan lukien digitaalinen palvelu;"

d) korvataan 11 alakohta seuraavasti:

"11) "digitaalisella sisällöllä" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/770* 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä digitaalista sisältöä;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).";

e) lisätään alakohdat seuraavasti:

" 16) "digitaalisella palvelulla" direktiivin (EU) 2019/770 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä digitaalista palvelua;

- 17) "verkossa toimivalla markkinapaikalla" palvelua, joka antaa kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia muiden elinkeinonharjoittajien tai kuluttajien kanssa hyödyntäen elinkeinonharjoittajan käyttämää tai hänen puolestaan käytettyä ohjelmaa, mukaan lukien verkkosivustot tai niiden osat tai sovellukset;"
- 18) "verkossa toimivan markkinapaikan tarjoajalla" elinkeinonharjoittajaa, joka tarjoaa kuluttajille verkossa toimivan markkinapaikan;
- 19) "yhteensopivuudella" direktiivin (EU) 2019/770 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä yhteensopivuutta;
- 20) "toimivuudella" direktiivin (EU) 2019/770 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä toimivuutta;
- 21) "yhteentoimivuudella" direktiivin (EU) 2019/770 2 artiklan 12 alakohdassa määriteltyä yhteentoimivuutta.";

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Tätä direktiiviä sovelletaan siinä vahvistetuin edellytyksin ja siinä säädetyssä laajuudessa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin sopimuksiin, joiden mukaisesti kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan kauppahinnan. Sitä sovelletaan veden, kaasun, sähkön tai kaukolämmön toimittamista koskeviin, myös julkisten palveluntarjoajien kanssa tehtäviin sopimuksiin, jos kyseisiä hyödykkeitä toimitetaan sopimuksen perusteella.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Tätä direktiiviä sovelletaan myös silloin kun elinkeinonharjoittaja toimittaa tai sitoutuu toimittamaan kuluttajalle digitaalisen sisällön, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, tai digitaalisen palvelun ja kuluttaja luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan elinkeinonharjoittajalle henkilötietoja, paitsi silloin kun elinkeinonharjoittaja käsittelee kuluttajan luovuttamia henkilötietoja yksinomaan digitaalisen sisällön, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, toimittamista tai digitaalisen palvelun suorittamista varten tämän direktiivin mukaisesti taikka voidakseen täyttää elinkeinonharjoittajaa koskevat lakisääteiset vaatimukset eikä elinkeinonharjoittaja käsittele näitä tietoja mitään muuta tarkoitusta varten.";

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan k alakohta seuraavasti:

"k) koskevat matkustajaliikenteen palveluja, lukuun ottamatta 8 artiklan 2 kohtaa sekä 19, 21 ja 22 artiklaa;"

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"n) koskevat tavaroita, jotka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla.";

- 3) Muutetaan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- a) korvataan e alakohta seuraavasti:
- "e) maininta tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen sopimuksenmukaisuutta koskevasta lakisääteisestä vastuusta ja lisäksi tapauksen mukaan maininta kaupanteon jälkeisten palvelujen ja kaupallisen takuun saatavuudesta ja ehdoista;"
- b) korvataan g ja h alakohta seuraavasti:
- "g) tapauksen mukaan digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimivuus, mukaan lukien sovellettava tekninen suojaus;
- h) tapauksen mukaan digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen yhteensopivuus ja yhteentoimivuus siltä osin kuin elinkeinonharjoittaja on siitä tietoinen tai siltä osin kuin hänen voidaan kohtuudella olettaa olleen siitä tietoinen.";

4) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) maantieteellinen osoite, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut, sekä elinkeinonharjoittajan puhelinnumero ja sähköpostiosoite; lisäksi, jos elinkeinonharjoittaja ilmoittaa muun verkkoviestimen, jolla taataan, että kuluttaja voi säilyttää pysyvällä välineellä elinkeinonharjoittajan kanssa käymänsä kirjeenvaihdon, mukaan lukien tällaisen kirjeenvaihdon päivämäärä ja kellonaika, tietoihin on sisällytettävä tiedot myös näistä muista viestimistä; kuluttajan on kaikkien näiden elinkeinonharjoittajan ilmoittamien viestimien avulla voitava ottaa nopeasti yhteyttä elinkeinonharjoittajaan ja olla tehokkaasti yhteydessä tähän; elinkeinonharjoittajan on tarvittaessa ilmoitettava myös sen elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite ja henkilöllisyys, jonka puolesta hän toimii.";

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"e a) tapauksen mukaan tieto siitä, että hinta on yksilöity automaattisen päätöksenteon perusteella;"

iii) korvataan l alakohta seuraavasti:

"l) maininta tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen sopimuksenmukaisuutta koskevasta lakisääteisestä vastuusta;"

iv) korvataan r ja s alakohta seuraavasti:

- "r) tapauksen mukaan digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimivuus, mukaan lukien sovellettava tekninen suojaus;
- s) tapauksen mukaan digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen asiaankuuluva yhteensopivuus ja yhteentoimivuus siltä osin kuin elinkeinonharjoittaja on siitä tietoinen tai siltä osin kuin hänen voidaan kohtuudella olettaa olleen siitä tietoinen.";

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Tämän artiklan 1 kohdan h, i ja j alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa liitteessä I olevassa A osassa vahvistetun peruuttamisohjeen mallin avulla. Elinkeinoonharjoittaja on täyttänyt tämän artiklan 1 kohdan h, i ja j alakohdassa säädetyt tiedonantovaatimukset, jos hän on toimittanut kuluttajalle nämä ohjeet oikein täytettyinä. Viittaukset liitteessä I olevassa A osassa vahvistetussa peruuttamisohjeen mallissa olevaan 14 päivän pituiseen peruuttamisen määräaikaan korvataan viittauksilla 30 päivän pituiseen peruuttamisen määräaikaan tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat antaneet 9 artiklan 1 a kohdan mukaisia sääntöjä.";

5) Lisätään artikla seuraavasti:

"6 a artikla

Verkossa toimivilla markkinapaikoilla tehtyihin sopimuksiin liittyvät tiedonantoa koskevat erityiset lisävaatimukset

1. Ennen kuin kuluttaja tulee sidotuksi etäsopimukseen tai vastaavaan tarjoukseen verkossa toimivalla markkinapaikalla, verkossa toimivan markkinapaikan tarjoajan on toimitettava kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla sekä etäviestimelle soveltuvalla tavalla seuraavat tiedot, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/29/EY soveltamista:
 - a) yleiset tiedot, jotka on asetettu saataville tarjousten esittämissivulta suoraan ja helposti saatavilla olevaan tiettyyn verkkorajapinnan osioon ja jotka koskevat keskeisiä kuluttajalle hakukyselyn tuloksena esitettävien tuotteiden direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan 1 kohdan m alakohdassa määriteltyä järjestystä määrittäviä muuttujia ja näiden muuttujien suhteellista merkitystä verrattuna muihin muuttujiin;
 - b) tieto siitä, onko tavarat, palvelut tai digitaalisen sisällön tarjoava kolmas osapuoli elinkeinonharjoittaja vai muu taho, kyseisen kolmannen osapuolen verkossa toimivan markkinapaikan tarjoajalle tekemän ilmoituksen perusteella;
 - c) jos tavarat, palvelut tai digitaalisen sisällön tarjoava kolmas osapuoli ei ole elinkeinonharjoittaja, tieto siitä, että sopimukseen ei sovelleta unionin kuluttajansuojalainsäädännöstä johtuvia kuluttajan oikeuksia;

d) tapauksen mukaan tieto siitä, miten sopimukseen liittyvät velvoitteet jakautuvat tavarat, palvelut tai digitaalisen sisällön tarjoavan kolmannen osapuolen ja verkossa toimivan markkinapaikan tarjoajan välillä; tällainen tieto ei vaikuta mahdolliseen vastuuseen, joka verkossa toimivan markkinapaikan tarjoajalla tai kolmannen asemassa olevalla elinkeinonharjoittajalla on sopimukseen liittyen muun unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

2. Tämä artikla ei estä jäsenvaltioita asettamasta verkossa toimivien markkinapaikkojen tarjoajille tiedonantoa koskevia lisävaatimuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY soveltamista. Tällaisten säännösten on oltava oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja perusteltuja kuluttajansuojaan liittyvistä syistä.";

6) Korvataan 7 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos kuluttaja haluaa, että palvelujen toimittaminen tai veden, kaasun tai sähkön, jos niitä ei pidetä kaupan tiettynä tilavuutena tai määrättyä määränä, tai kaukolämmön toimittaminen alkaa 9 artiklan 2 kohdassa säädetyn peruuttamisen määräaikana ja sopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus, elinkeinonharjoittajan on edellytettävä, että kuluttaja tekee tällaisen nimenomaisen pyynnön pysyvällä välineellä ja pyydettyä kuluttajaa ilmaisemaan hyväksyvänsä, että kuluttajalla ei enää ole peruuttamisoikeutta, kun elinkeinonharjoittaja on täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan.";

7) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos sopimus tehdään käyttäen sellaista etäviestintä, jossa on rajoitetusti tilaa tai aikaa tietojen näyttämistä varten, elinkeinonharjoittajan on ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava kyseisellä viestimellä tai sen avulla ainakin 6 artiklan 1 kohdan a, b, e, h ja o alakohdassa tarkoitettujen, ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen tavaroiden tai palvelujen pääominaisuuksista, elinkeinonharjoittajan henkilöllisyydestä, kokonaishinnasta, peruuttamisoikeudesta, sopimuksen kestosta ja toistaiseksi voimassa olevien sopimusten osalta niiden päättymistä koskevista ehdoista, h alakohdassa tarkoitettua liitteessä I olevassa B osassa vahvistettua malliperuuttamislomaketta lukuun ottamatta. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle muut 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen, malliperuuttamislomake mukaan lukien, soveltuvalla tavalla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.";

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Jos kuluttaja haluaa, että palvelujen toimittaminen tai veden, kaasun tai sähkön, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä, tai kaukolämmön toimittaminen alkaa 9 artiklan 2 kohdassa säädetyn peruuttamisen määräaikana ja sopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus, elinkeinonharjoittajan on edellytettävä, että kuluttaja tekee tästä nimenomaisen pyynnön, ja pyydettävä kuluttajaa ilmaisemaan hyväksyvänsä, että kuluttajalla ei enää ole peruuttamisoikeutta, kun elinkeinonharjoittaja on täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan.";

8) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä, joiden mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettu 14 päivän pituinen peruuttamisen määräaika pidennetään 30 päivään sopimuksissa, jotka tehdään elinkeinonharjoittajan kuluttajan kotiin pyytämättä tekemän käynnin tai sellaisen elinkeinonharjoittajan järjestämän tutustumiskäynnin yhteydessä, jonka tarkoituksena tai seurauksena on tuotteiden esittelemine tai myyminen kuluttajalle, kuluttajien oikeutettujen etujen suojaamiseksi, kun kyseessä ovat aggressiiviset tai harhaanjohtavat markkinointi- tai myyntimenettelyt. Tällaisten sääntöjen on oltava oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja perusteltuja kuluttajansuojaan liittyvistä syistä.";

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"2. Rajoittamatta 10 artiklan soveltamista tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua tai 30 päivän kuluttua tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat antaneet tämän artiklan 1 a kohdan mukaisia sääntöjä:";

9) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos elinkeinonharjoittaja on antanut kuluttajalle tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt tiedot 12 kuukauden kuluessa 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta päivästä, peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua tai tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat antaneet 9 artiklan 1 a kohdan mukaisia sääntöjä, 30 päivän kuluttua päivästä, jona kuluttaja vastaanottaa nämä tiedot.";

10) Lisätään 13 artiklaan kohdat seuraavasti:

"4. Elinkeinonharjoittajan on noudatettava asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti sovellettavia velvoitteita kuluttajan henkilötietojen suhteen.

5. Elinkeinonharjoittajan on pidättäydyttävä käyttämästä kuluttajan elinkeinonharjoittajan toimittamaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua käyttäessään luovuttamaa tai luomaa muuta sisältöä kuin henkilötietoja paitsi silloin kun

a) tällainen sisältö ei ole käyttökelpoista muuten kuin elinkeinonharjoittajan toimittaman digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun yhteydessä;

- b) tällainen sisältö liittyy ainoastaan kuluttajan toimintaan elinkeinonharjoittajan toimittamaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua käytettäessä;
 - c) elinkeinonharjoittaja on yhdistänyt tällaisen sisällön muihin tietoihin, joista sitä ei voida erottaa tai se voidaan erottaa vain kohtuuttomien ponnistuksien; tai
 - d) kuluttaja ja muut henkilöt ovat luoneet yhdessä tällaisen sisällön ja muut kuluttajat voivat edelleen käyttää kyseistä sisältöä.
6. Elinkeinonharjoittajan on kuluttajan pyynnöstä annettava kuluttajan saataville kaikki sisältö, pois lukien henkilötiedot, jonka kuluttaja on luovuttanut tai luonut käyttäessään elinkeinonharjoittajan toimittamaa digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, lukuun ottamatta 5 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuja tilanteita.
7. Kuluttajalla on oltava oikeus saada kyseinen digitaalinen sisältö takaisin maksutta, elinkeinonharjoittajan estämättä, kohtuullisessa ajassa ja yleisesti käytetyssä ja koneellisesti luettavassa tallennusmuodossa.
8. Jos sopimus peruutetaan, elinkeinonharjoittaja voi estää kuluttajaa käyttämästä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua, erityisesti estämällä tämän pääsyn digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun tai sulkemalla kuluttajan käyttäjätilin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.";

11) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Jos sopimus peruutetaan, kuluttajan on pidättäydyttävä käyttämästä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ja saattamasta sitä kolmansien osapuolten saataville.";

b) korvataan 4 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) kuluttaja ei ole antanut nimenomaista ennakkosuostumustaan siihen, että sopimuksen täyttäminen alkaa ennen 9 artiklassa tarkoitetun 14 tai 30 päivän määräajan päättymistä;"

12) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) muutetaan ensimmäinen kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) palvelusopimuksista, joiden osalta palvelu on kokonaan suoritettu, ja silloin kun sopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus, ainoastaan jos sopimuksen täyttäminen on alkanut kuluttajan nimenomaisella ennakkosuostumuksella ja hyväksynnän ilmaisemisella siitä, että hän menettää peruuttamisoikeutensa, kun elinkeinonharjoittaja on täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan;"

ii) korvataan m alakohta seuraavasti:

"m) sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista koskevista sopimuksista, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, jos sopimuksen täyttäminen on alkanut ja, kun sopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus, jos

- i) kuluttaja on antanut nimenomaisen ennakkosuostumuksensa siihen, että sopimuksen täyttäminen alkaa peruuttamisoikeuden voimassaolon aikana;
- ii) kuluttaja on ilmaissut hyväksyvänsä, että hän näin ollen menettää peruuttamisoikeutensa; ja
- iii) elinkeinonharjoittaja on toimittanut vahvistuksen 7 artiklan 2 kohdan tai 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.";

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat kuluttajien oikeutettujen etujen suojaamiseksi aggressiivisten tai harhaanjohtavien markkinointi- tai myyntimenettelyjen osalta poiketa ensimmäisen kohdan a, b, c ja e alakohdan mukaisista peruuttamisoikeuteen tehtävistä poikkeuksista sopimuksissa, jotka tehdään elinkeinonharjoittajan kuluttajan kotiin pyytämättä tekemän käynnin tai sellaisen elinkeinonharjoittajan järjestämän tutustumiskäynnin yhteydessä, jonka tarkoituksena tai seurauksena on tavaroiden tai palvelujen esittelemine tai myyminen kuluttajalle. Tällaisten säännösten on oltava oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja perusteltuja kuluttajansuojaan liittyvistä syistä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että kuluttaja menettää peruuttamisoikeuden, kun on kyse palvelusopimuksista, joiden osalta palvelu on kokonaan suoritettu ja joihin liittyen kuluttaja on nimenomaisesti pyytänyt elinkeinonharjoittajaa käymään luonaan korjaustöiden tekemiseksi, ja edellyttäen, että palvelun suorittaminen on alkanut kuluttajan nimenomaisella ennakkosuostumuksella ja kun sopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus.";

13) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

"24 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraamuksia määrättäessä otetaan tarvittaessa huomioon seuraavat ei-tyhjentävät ja ohjeelliset perusteet:
 - a) rikkomuksen luonne, vakavuus, laajuus ja kesto;
 - b) elinkeinonharjoittajan kuluttajille aiheutuneen vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteuttamat toimet;
 - c) elinkeinonharjoittajan mahdolliset aiemmat rikkomukset;

- d) elinkeinonharjoittajan rikkomuksen vuoksi saamat taloudelliset edut tai välttämät tappiot, jos asiaa koskevat tiedot ovat saatavilla;
 - e) elinkeinonharjoittajalle muissa jäsenvaltioissa samasta rikkomuksesta määrätyt seuraamukset rajatylittävissä tapauksissa, joissa tiedot tällaisista seuraamuksista ovat saatavilla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2394* perustetun mekanismin kautta;
 - f) mahdolliset muut tapauksen olosuhteisiin sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun on määrättävä seuraamuksia asetuksen (EU) 2017/2394 21 artiklan mukaisesti, niihin sisältyy mahdollisuus joko määrätä sakkoja hallinnollisten menettelyjen kautta tai panna vireille oikeudenkäyntimenettelyjä sakkojen määräämiseksi taikka molemmat siten, että tällaisten sakkojen enimmäismäärä on vähintään neljä prosenttia elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta kyseisessä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.
4. Tapauksissa, joissa on määrättävä sakko 3 kohdan mukaisesti mutta tiedot elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta eivät ole saatavilla, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mahdollisuus määrätä sakkoja, joiden enimmäismäärä on vähintään kaksi miljoonaa euroa.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettut säännöt ja toimenpiteet komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin hyväksymispäivästä], ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).";

14) Korvataan 29 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos jäsenvaltio käyttää jotakin 3 artiklan 4 kohdassa, 6 artiklan 7 tai 8 kohdassa, 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 6 kohdassa, 9 artiklan 1 a tai 3 kohdassa ja 16 artiklan toisessa ja kolmannessa kohdassa tarkoitetuista sääntelymahdollisuuksista, sen on ilmoitettava ne komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin hyväksymispäivästä] sekä ilmoitettava kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset.";

15) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) muutetaan A osa seuraavasti:

i) korvataan kohdan "Peruuttamisoikeus" kolmas kappale seuraavasti:

"Peruuttamisoikeuden käyttämiseksi teidän on ilmoitettava meille [2] päätöksestänne peruuttaa sopimus yksiselitteisellä ilmoituksella (esimerkiksi kirjeellä postitse tai sähköpostilla). Voitte käyttää liitteenä olevaa malliperuuttamislomaketta, mutta mallilomakkeen käyttö ei ole pakollista. [3]";

ii) korvataan kohdan "Lomakkeen täyttöohjeet" toinen kohta seuraavasti:

"[2.] Lisätkää nimenne, maantieteellinen osoitteenne, puhelinnumeronne ja sähköpostiosoitteenne.";

b) korvataan B osan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

"Vastaanottaja [elinkeinonharjoittajan on lisättävä tähän nimensä, maantieteellinen osoitteensa ja sähköpostiosoitteensa]:".

5 artikla

Tietojen antaminen kuluttajan oikeuksista

Komissio varmistaa, että tietoa kuluttajan oikeuksistaan tai tuomioistuimen ulkopuolisesta riidanratkaisusta hakevat kansalaiset voivat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1724¹ perustetun yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta käyttää verkkoyhteyspistettä, jonka avulla he voivat

- a) saada ajantasaista tietoa heillä kuluttajina unionissa olevista oikeuksista selkeällä, ymmärrettävällä ja helposti saavutettavissa olevalla tavalla; ja
- b) tehdä valituksen asetuksella (EU) N:o 524/2013 perustetun verkkovälitteisen riidanratkaisufoorumin kautta ja osoittaa sen toimivaltaiselle Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvalla keskuksella sen mukaan, ketkä ovat riidan osapuolia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

6 artikla

Komission suorittama raportointi ja uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [54 kuukautta tämän muutosdirektiivin hyväksymispäivästä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomukseen sisällytetään erityisesti arviointi tämän direktiivin säännöksistä, jotka koskevat

- a) muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa järjestettäviä tilaisuuksia; ja
- b) tapauksia, joissa tavaroita markkinoidaan samanlaisina, vaikka ne ovat koostumukseltaan tai ominaisuuksiltaan merkittävästi erilaisia, myös sitä, olisiko näihin tapauksiin sovellettava tiukempia vaatimuksia, mukaan lukien niiden kieltäminen direktiivin 2005/29/EY liitteessä I, ja sitä, onko tarpeen antaa yksityiskohtaisempia säännöksiä tavaroiden erilaistamista koskevien tietojen antamisesta.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin hyväksymispäivästä]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä ... päivästä ...kuuta ... [30 kuukautta tämän muutosdirektiivin hyväksymispäivästä].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

9 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja